

16.8.56, יום ה'

לפי ס. דולברג עלתה ההפוקה הריאלית בשנות 49-55

מסד	הפוקה ריאלית לנפש במחירי 1955	מסד (?)	במיליוני לירות במחירי 1955	הפוקה לאומית במחירים שוטפים	
100	265.2 ₪	100	905	250	1949
103	892.7	125	1.131	338	1950
105	9.083	150	1.357	528	1951
103	887.3	158	1.425	871	1952
101	872.1	159	1.439	1.158	1953
109	946.1	177	1.598	1.497	1954
118	1.200.9	198	1.790	1.790	1955

בשבע שנים אלה ירד הגרעון במאזן חוץ השוטף לגלגלת ב-31% (מחושב בדולרים),
ועלית רמה החיים הממוצעת היא 5% - 10%.

- התפוקה של כניסה ויציאה בחודש יולי

הנכנסים 13.182, היוצאים 10.314; עולים 4,570, תושבים באים 2,272, תושבים
יוצאים 5,922; תיירים באים 5,967, תיירים יוצאים 4,030, מבקרים (?) נכנסים
5,076, מבקרים יוצאים 3,093.

כל הנכנסים מיאנואר עד יולי 74.664, כל היוצאים 53.887, כל העולים
30.247; כל החושבים החוזרים 12.433, העוזבים 25.077; כל התיירים הבאים
27.444, היוצאים 24,235; כל המבקרים הבאים 22.087, היוצאים 18.580.

- בארבע למנוח בוקר עלתה מכונית משא שהובילה פועלים לרמון, בק"מ 56, 5 קל"מ משדה בוקר - על מוקט, 15 נוסעים נכצעו מהם 2 קשה.
- אח"צ הודיעו לי על התקפה שניה - בין באר מנוחה ובין עין יהב. נסעה מכונית עם נוסעים בערב בדרך לאילת. לוו אותם שני גיפים, בכל גיפ 3 חיילים, מפנים ומאחור. נחקפו ע"י 30 איש בערך ממערב. מיד נהרגו 3 החיילים בג'יפ הקדמי, נחרבה אשה במכונית וכמה נפצעו. כמו כן נפצע הנציג בג'יפ האחרון וחיל אחד נעדר.
- בא אצלי משה ונחיעצנו מה לעשות. משה התנגד לפעולה נגד אחת המסטרות לאורך הערבה, כי ברור שבימיט אלה יוגברו. ולכן הציע לפעול נגד בית המסטרת (כנין טגרס), בדהריה, בהר חברון. הסכמתי לדבר.
- 17.8.56, יום ו'
- הבוקר בא אצלי משה. הצנחנים מחנדים לפעולה נגד דהריה, כי אינם מכירים את השטח, והם דווקא מציעים פעולה נגד המסטרות בערבה. שאלתי מה קרה הלילה. אמר לי שמעלו שלוש חוליות ונהרגו 10-8 חיילים, בתוכם 5 עצינים. אמרתי לו - אם ככה אין לעשות פעולה נוספת מטפיקה לנו חזית אחת. משה עמד לגסוע לבאר-שבע לברר המרסיט, אבל במקום זה נתן הוראה לתמסיק כל פעולה.
- קראתי לשאול ומיכרתי לו על השיחה הארוכה שהייתה לי אמש עם עדה על בית אליהו - שכוונתה לאלמוטיאון או לארכיון אלא להשארת הבית כמו שהוא,